

July-August

گزارش بازار سنگ آهن و فولاد

روابط عمومی شرکت سرمایه گذاری توسعه معادن و فلزات

گزارش ویژه سنگ آهن و فولاد

جولای - آگوست ۲۰۲۶ / مرداد ۱۴۰۵

شماره صفحه	سنگ آهن و فولاد
۲	۳ سناریو برای آینده صنعت فولاد در اروپا
۵	گزارش تولید فولاد جهان در ژوئن ۲۰۲۶
۶	«بریتیش استیل» با وجود مخالفت چین ملی شد
۸	گسترش نفوذ پکن بر بازار سنگ آهن آفریقا
۱۲	وضعیت واردات و تولید سنگ آهن چین
۱۴	تجارت دریایی سنگ آهن در نیمه نخست ۲۰۲۶
۱۵	مس و آلومینیوم درآمد ریوتینتو را متحول کرد
۱۷	راهکار حفظ سودآوری و جلوگیری از کاهش جذابیت صنعت فولاد ایران
۱۹	بررسی بازارهای منطقه‌ای بیلت در جولای ۲۰۲۶

تهیه شده در:

روابط عمومی شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات

شرکت سرمایه‌گذاری
توسعه معادن و فلزات
(سهامی عام)

صنعت فولاد اروپا در دوراهی سرنوشت‌ساز

۳ سناریو برای آینده صنعت فولاد در اروپا

صنعت فولاد اروپا تحت فشار هزینه‌های بالای انرژی، مازاد ظرفیت جهانی فولاد، افزایش واردات و هزینه‌های کربن، وارد مرحله‌ای حساس از تحول ساختاری شده است. بر اساس تحلیل شرکت **PwC** آلمان، فولادسازی با کوره بلند مبتنی بر زغال‌سنگ تا سال ۲۰۴۰ دیگر در هیچ منطقه‌ای از جهان ارزان‌ترین روش تولید فولاد نخواهد بود. از نگاه **PwC**، اروپا برای حفظ رقابت‌پذیری خود باید به سمت فولاد ثانویه تولیدشده از قراضه، فولاد اولیه کم‌کربن و محصولات فولادی با ارزش افزوده بالا حرکت کند.

پایان مزیت اقتصادی کوره‌های بلند

یکی از مهم‌ترین یافته‌های این مطالعه آن است که فناوری سنتی کوره بلند مبتنی بر زغال‌سنگ کک‌شو در بلندمدت مزیت اقتصادی خود را از دست خواهد داد.

بر اساس محاسبات **PwC**، افزایش قیمت انتشار دی‌اکسید کربن می‌تواند هزینه تولید فولاد به روش سنتی را تا سال ۲۰۴۵ دو برابر کند. در نهایت، حداکثر تا سال ۲۰۴۰، کوره بلند دیگر در هیچ منطقه‌ای از جهان کم‌هزینه‌ترین روش تولید فولاد نخواهد بود. این تحول پیامد مهمی برای اروپا دارد؛ زیرا حفظ تولید فولاد اولیه و انرژی‌بر در این قاره نه تنها به دلیل افزایش هزینه‌های کربن، بلکه به دلیل تداوم فاصله قیمت انرژی میان اروپا و مناطق برخوردار از انرژی ارزان، دشوارتر خواهد شد.

خلیج فارس و هند؛ قطب‌های جدید

مرکز ثقل رقابت در تولید فولاد اولیه کم‌کربن به تدریج از اروپا به مناطق دیگری از جهان منتقل می‌شود. کشورهای حوزه خلیج فارس و هند به دلیل دسترسی به انرژی و مواد اولیه ارزان از موقعیت مناسبی برای تولید فولاد سبز برخوردارند. امکان تولید برق خورشیدی با هزینه پایین، رقابت‌پذیری فناوری احیای مستقیم مبتنی بر هیدروژن را در این مناطق افزایش داده است.

بر اساس تحلیل PWC در سال ۲۰۳۰، هزینه تولید فولاد در کشورهای خلیج فارس با استفاده از فناوری احیای مستقیم مبتنی بر گاز طبیعی می‌تواند حدود ۳۰ درصد کمتر از تولید فولاد با کوره بلند در اروپای مرکزی باشد. همچنین انتظار می‌رود، فولاد سبز تولیدشده در هند با استفاده از احیای مستقیم مبتنی بر هیدروژن در همان سال حدود ۱۵ درصد ارزان‌تر از فولاد تولیدشده با کوره بلند در اروپا باشد.

در مقابل، تولید فولاد اولیه کم‌کربن در اروپا همچنان هزینه بالاتری خواهد داشت. طبق این تحلیل، تنها کشورهای اسکاندیناوی، آن هم تحت فرضیات خوش‌بینانه، می‌توانند به هزینه‌های رقابتی در تولید فولاد اولیه دست پیدا کنند.

۳ سناریو برای آینده فولاد اروپا

مطالعه PWC سه سناریوی متفاوت را برای تحول صنعت فولاد اروپا ترسیم می‌کند:

۱- سناریوی گذار مبتنی بر واردات

اگر اروپا نتواند هزینه انرژی را به اندازه کافی کاهش دهد، تولید فولاد اولیه به مناطق کم‌هزینه‌ای مانند کشورهای خلیج فارس و هند منتقل خواهد شد. در این شرایط، آلمان ظرفیت تولید فولاد ثانویه خود را حفظ خواهد کرد.

۲- سناریوی گذار متوازن

اروپا ظرفیت تولید فولاد اولیه کم‌کربن خود را توسعه می‌دهد؛ به‌ویژه در کشورهای اسکاندیناوی. پس از سال ۲۰۳۵، سهم واردات افزایش می‌یابد و بازار فولاد اروپا ترکیبی از فولاد ثانویه تولیدشده در داخل، فولاد اولیه کم‌کربن واردشده از اسکاندیناوی و واردات منتخب از سایر مناطق خواهد بود.

۳- سناریوی خودکفایی

در این سناریو، اروپا با تکیه بر سیاست‌های صنعتی قدرتمندتر و انرژی صنعتی رقابتی، بخش عمده نیاز فولادی خود را در داخل تولید می‌کند و واردات به حداقل می‌رسد.

فولاد قراضه‌ای؛ مزیت اروپا

یکی از حوزه‌هایی که اروپا همچنان می‌تواند در آن مزیت رقابتی داشته باشد، تولید فولاد ثانویه از قراضه است. تولید فولاد از قراضه نه تنها به دلیل انتشار کربن کمتر نسبت به تولید فولاد اولیه مزیت دارد، بلکه اروپا به حجم قابل توجهی از قراضه فولادی نیز دسترسی دارد. با این حال، فولاد ثانویه نمی‌تواند جایگزین تمام ظرفیت تولید فولاد اولیه‌ای شود که در اروپا تعطیل یا تغییر فناوری خواهد داد. بنابراین اروپا در آینده ناچار خواهد بود فولاد اولیه کم‌کربن مورد نیاز خود را هم از مناطق رقابتی داخل اروپا و هم از بازارهای خارجی تأمین کند.

تغییر ماهیت تولید فولاد در آلمان

برای آلمان، یکی از پرسش‌های کلیدی این است که کدام مراحل زنجیره تولید فولاد در داخل کشور باقی خواهند ماند. الکساندر شرودر، مدیر گذار انرژی و کربن‌زدایی PWC آلمان، معتقد است تولید فولاد اولیه مبتنی بر زغال‌سنگ در آلمان آینده‌ای ندارد و بخش فرآوری فلزات باید جایگاه خود را در مراحل بالاتر زنجیره ارزش بازتعریف کند.

به گفته او، فعالیت‌های دانش‌محور مانند طراحی، تولید دقیق، یکپارچه‌سازی سیستم‌ها، صدور گواهی و نرم‌افزار در آینده تولید آلمان اهمیت بیشتری پیدا خواهند کرد.

در چنین مدلی، رقابت دیگر صرفاً بر اساس هزینه تولید هر تن فولاد نخواهد بود، بلکه میزان ارزش افزوده‌ای که در فرآیند تبدیل فولاد به محصول متناسب با نیاز مشتری ایجاد می‌شود نیز اهمیت اساسی خواهد داشت.

خوشه‌های صنعتی، عامل تعیین‌کننده در دوره جدید

آندره سیمون گرکن، شریک PWC آلمان در حوزه گذار انرژی و کربن‌زدایی، نیز معتقد است انتقال تولید مواد اولیه انرژی‌بر به خارج از اروپا لزوماً به معنای صنعتی‌زدایی نیست؛ مشروط بر اینکه هم‌زمان فعالیت‌های جدید مبتنی بر دانش و تخصص در داخل کشور ایجاد شود. به گفته او، آلمان برای حفظ رقابت‌پذیری خود باید در اطراف خوشه‌های صنعتی قدرتمند، فعالیت‌های تولیدی دانش‌محور ایجاد کند.

در این زمینه، عواملی مانند تسریع فرآیند صدور مجوزها، دسترسی به انرژی مقرون‌به‌صرفه، زیرساخت‌های بندری برای واردات محصولات میانی و همکاری دانشگاه‌ها با شرکت‌های صنعتی اهمیت زیادی دارند.

در آلمان، مناطق راین-رور، مناطق ساحلی و مثلث هانوفر، براونشوایگ و ولفسبورگ به‌عنوان مناطقی با ظرفیت ایجاد چنین خوشه‌هایی شناسایی شده‌اند.

شرکت‌ها باید زنجیره‌های تولید خود را بازطراحی کنند

تحول صنعت فولاد اروپا صرفاً به تغییر فناوری کارخانه‌ها محدود نخواهد شد. شرکت‌ها باید محل جغرافیایی مراحل انرژی‌بر تولید خود را نیز مورد بازنگری قرار دهند.

PWC به شرکت‌های فولادی اروپا توصیه می‌کند با اپراتورهای کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی خارج از اروپا شراکت ایجاد کنند، همکاری فناوریانه توسعه دهند و از طریق قراردادهای بلندمدت، دسترسی به مواد اولیه و فولاد کم‌کربن را تضمین کنند. این رویکرد می‌تواند اثر هزینه بالای انرژی در اروپا را کاهش دهد و در عین حال امکان دسترسی تولیدکنندگان اروپایی به فولاد کم‌کربن با قیمت قابل پیش‌بینی را فراهم کند.

رقابت از «تولید فولاد» به «ارزش افزوده»

پرسش اساسی پیش روی صنعت فولاد اروپا دیگر این نیست که آیا می‌توان تمام تولید فولاد را در اروپا حفظ کرد یا نه؛ بلکه این است که کدام بخش‌های زنجیره ارزش را می‌توان به شکل رقابتی در اروپا نگه داشت.

بر اساس تحلیل PWC، مدلی متشکل از تولید فولاد ثانویه در اروپا، ظرفیت تولید فولاد اولیه کم‌کربن در اسکاندیناوی و واردات هدفمند می‌تواند یکی از گزینه‌های محتمل برای آینده صنعت فولاد اروپا باشد.

برای آلمان نیز تقویت فعالیت‌های دانش‌محور مانند طراحی، تولید دقیق، یکپارچه‌سازی سیستم‌ها، صدور گواهی و نرم‌افزار اهمیت حیاتی خواهد داشت. در نتیجه، آینده رقابت در صنعت فولاد اروپا تنها به تولید بیشتر فولاد وابسته نخواهد بود؛ بلکه به تامین فولاد کم‌کربن با کمترین هزینه و تبدیل آن به محصولات با ارزش افزوده بالا بستگی خواهد داشت.

منبع: یورومتال

انجمن جهانی فولاد منتشر کرد

گزارش تولید فولاد جهان در ژوئن ۲۰۲۶

تولید جهانی فولاد خام در ۷۰ کشور عضو گزارش‌دهنده به انجمن جهانی فولاد در ژوئن ۲۰۲۶ به ۱۵۵,۷ میلیون تن رسید که نسبت به ژوئن سال گذشته ۱,۷ درصد افزایش نشان می‌دهد. با این حال، تولید نیمه نخست ۲۰۲۶ با ۹۳۱,۵ میلیون تن، همچنان ۰,۷ درصد کمتر از مدت مشابه ۲۰۲۵ بوده است.

چین با تولید ۸۳,۷ میلیون تن همچنان بزرگ‌ترین تولیدکننده جهان باقی ماند، اما رشد تولید آن تنها ۰,۴ درصد بود. هند با تولید ۱۴,۱ میلیون تن و رشد ۴,۵ درصدی، روند صعودی خود را حفظ کرد.

ایالات متحده ۷,۲ میلیون تن تولید کرد که ۳,۵ درصد افزایش داشت. ژاپن ۶,۸ میلیون تن تولید کرد که ۱,۳ درصد افزایش داشت. برآورد می‌شود، روسیه ۵,۶ میلیون تن تولید کرده باشد که ۳,۴ درصد کاهش یافته است.

کره جنوبی ۵,۳ میلیون تن تولید کرد که ۰,۹ درصد کاهش یافته است. ترکیه ۳,۳ میلیون تن تولید کرد که ۱۴,۷ درصد افزایش یافته است. آلمان ۲,۹ میلیون تن تولید کرد که ۹,۵ درصد افزایش یافته است. برزیل ۲,۸ میلیون تن تولید کرد که ۰,۱ درصد افزایش یافته است. ویتنام ۲,۶ میلیون تن تولید کرد که ۲۷,۵ درصد افزایش یافته است.

آمار مناطق

در میان مناطق مختلف، اتحادیه اروپا پس از ماه‌ها رکود نشانه‌هایی از بهبود را نشان داد و تولید آن ۴,۶ درصد افزایش یافت. همچنین آمریکای شمالی با رشد ۵ درصدی و سایر کشورهای اروپا با رشد ۱۰,۴ درصدی عملکرد مثبتی داشتند. در مقابل، خاورمیانه با افت ۱۳,۴ درصدی بیشترین کاهش منطقه‌ای را ثبت کرد. همچنین تولید در روسیه، کشورهای CIS و اوکراین نیز ۲,۲ درصد کاهش یافت. از میان تولیدکنندگان بزرگ، ترکیه با رشد ۱۴,۷ درصدی و ویتنام با جهش ۲۷,۵ درصدی، سریع‌ترین نرخ رشد را در ژوئن ثبت کردند.

ارقام به میلیون تن	ژوئن ۲۰۲۶	درصد تغییرات نسبت به ژوئن ۲۰۲۵	ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۶	درصد تغییرات نسبت به مدت مشابه ۲۰۲۵
چین	۸۳,۷	۰,۴	۵۰۰	-۳
هند	۱۴,۱	۴,۵	۸۷	۷,۱
آمریکا	۷,۲	۳,۵	۴۲,۸	۶,۳
ژاپن	۶,۸	۱,۳	۴۰,۴	-۰,۴
روسیه	۵,۶	-۳,۴	۳۲,۱	-۸,۴
کره جنوبی	۵,۳	-۰,۹	۳۱,۷	۲,۱
ترکیه	۳,۳	۱۴,۷	۱۹,۸	۸,۱
آلمان	۲,۹	۹,۵	۱۸,۶	۸,۹
برزیل	۲,۸	۰,۱	۱۶,۳	-۱,۵
ویتنام	۲,۶	۲۷,۵	۱۵,۲	۲۶,۹

«بریتیش استیل» با وجود مخالفت چین ملی شد

دولت انگلیس از تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۲۶ شرکت بریتیش استیل را به مالکیت عمومی (دولتی) درآورد. این تصمیم پس از آن اجرایی شد که قانون ملی کردن صنعت فولاد تأیید سلطنتی را دریافت کرد. دولت اعلام کرد که با توجه به منافع ملی، انتقال مالکیت این شرکت به بخش دولتی ضروری بوده است.

بنا بر ادعای دولت انگلستان، این اقدام هزاران فرصت شغلی را حفظ می‌کند، از صنایع وابسته به فولاد تولید داخل حمایت به عمل می‌آورد، زنجیره‌های تامین، پروژه‌های بزرگ زیربنایی و امنیت ملی را تقویت می‌کند. همچنین یک تیم مدیریتی جدید برای تثبیت وضعیت شرکت و آماده‌سازی آن برای آینده‌ای تجاری، پایدار و کم‌کربن منصوب شده است.

حفظ کارخانه اسکانتورپ و تداوم تولید فولاد داخلی

دولت این کشور تأکید کرده که فولاد نقشی حیاتی در اقتصاد بریتانیا دارد و در پروژه‌های عمرانی بزرگ، شبکه‌های حمل و نقل، زیرساخت‌های انرژی، صنایع دفاعی و اجرای راهبرد صنعتی جدید کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد. به همین دلیل، حفظ فعالیت کارخانه اسکانتورپ برای تداوم توانایی تولید فولاد در داخل کشور اهمیت راهبردی دارد.

ملی کردن «بریتیش استیل» در ادامه برنامه حمایتی دولت از صنعت فولاد بوده است که در ماه مارس اعلام شد و شامل ۲,۵ میلیارد پوند سرمایه گذاری می‌شود.

دولت برنامه دارد ۵۰ درصد فولاد مصرفی بریتانیا در داخل این کشور تولید شود. از دیگر اقدامات دولت می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- اعمال محدودیت‌های جدید بر واردات بدون تعرفه فولاد و کاهش ۵۱ درصدی سهمیه واردات
- اختصاص ۵۰۰ میلیون پوند برای حمایت از پروژه فولاد سبز شرکت تاتا استیل در کارخانه پورت تالبوت
- ارائه صدها میلیون پوند حمایت سالانه از تولیدکنندگان فولاد از طریق برنامه‌های مختلف

«پیتر کایل» وزیر تجارت اظهار کرد: برتیش استیل اکنون متعلق به مردم بریتانیا است. اولویت ما تثبیت وضعیت شرکت، حمایت از جوامع وابسته به آن و ایجاد صنعتی پایدار، رقابتی و کم‌کربن است.

عدم توافق با شرکت چینی Jingye

دولت انگلستان یادآور شده که در آوریل ۲۰۲۵ برای جلوگیری از تعطیلی کوره‌های بلند این شرکت مداخله کرده بود؛ اقدامی که مانع توقف ناگهانی تولید فولاد، اختلال در زنجیره تأمین و از بین رفتن هزاران شغل شد. به گفته دولت، تلاش‌های گسترده‌ای برای یافتن راه‌حلی بلندمدت انجام شد، اما هیچ توافقی با مالک پیشین شرکت، **Jingye** حاصل نشد تا اینکه هم آینده شرکت را تضمین کند و هم به نفع مالیات‌دهندگان باشد. در نتیجه، پس از تصویب قانون مربوطه در پارلمان و تکمیل بررسی‌های قانونی، شرکت رسماً به مالکیت دولت درآمد. طبق این قانون، یک کارشناس مستقل تعیین خواهد شد تا مشخص کند آیا باید به مالک قبلی غرامت پرداخت شود یا خیر. جزئیات این موضوع قرار است در مقرراتی که پاییز امسال اجرایی می‌شود، اعلام شود. «آلن بل» مدیرعامل موقت بریتیش استیل، این اقدام را روزی تاریخی برای کارکنان، مشتریان، تأمین‌کنندگان، جوامع محلی و کل صنعت تولیدی بریتانیا توصیف کرد و گفت حمایت دولت آینده شرکت را تضمین و امکان ادامه تولید فولاد باکیفیت را فراهم می‌کند.

چین با ملی شدن «بریتیش استیل» مخالفت کرد

پکن با انتقاد از تصمیم دولت بریتانیا برای ملی کردن **British Steel** اعلام کرد: به‌شدت با این اقدام مخالف است و از لندن خواست با شرکت‌های چینی فعال در این کشور برخوردی منصفانه داشته باشد. به گزارش رویترز، وزارت بازرگانی چین در بیانیه‌ای اعلام کرد: طرف بریتانیایی به‌صورت یکجانبه کنترل این شرکت را در دست گرفته و نقش و مشارکت گروه چینی «جینگه» در اقتصاد و جامعه بریتانیا را نادیده گرفته است. این وزارتخانه تأکید کرد: اقدام لندن «به‌طور جدی» به حقوق و منافع مشروع شرکت چینی آسیب رسانده و اعتماد شرکت‌های چینی به سرمایه‌گذاری در بریتانیا را به‌شدت تضعیف کرده است. چین از دولت بریتانیا خواست به تعهدات خود در چارچوب توافق حفاظت از سرمایه‌گذاری چین و بریتانیا پایبند بماند. وزارت بازرگانی چین درباره اقداماتی که ممکن است برای حمایت از حقوق شرکت‌های چینی انجام دهد، جزئیاتی ارائه نکرد. دولت بریتانیا در آوریل ۲۰۲۵ تحت قانون «اقدامات ویژه صنعت فولاد» در امور «بریتیش استیل» مداخله کرد تا تولید بدون وقفه ادامه پیدا کند و از تعطیلی کوره‌های بلند جلوگیری شود.

منبع: یورومتال

چین قرارداد یک‌ساله تامین سنگ آهن آفریقای جنوبی را نهایی کرد

گسترش نفوذ پکن بر بازار ۱۳۲ میلیارد دلاری

✓ قرارداد شامل توافقی‌های بلندمدت با فولادسازان چینی عضو گروه منابع معدنی چین است

خریدار دولتی مواد معدنی چین قرارداد یک‌ساله برای خرید سنگ آهن از شرکت سنگ آهن «کومبا» (Kumba Iron Ore)، زیرمجموعه آنگلو آمریکن آفریقای جنوبی، منعقد کرده است؛ اقدامی که نفوذ پکن بر قیمت‌گذاری و نحوه توزیع یکی از مهم‌ترین صادرات معدنی آفریقا را افزایش می‌دهد.

کومبا سنگ آهن با عیار بالا را از معادن سیشن (Sishen) و کولوملا (Kolomela) در استان نورث‌وست کیپ آفریقای جنوبی تولید می‌کند. این قرارداد میان گروه منابع معدنی چین (CMRG) و کومبا از اول آوریل اجرایی شده و یک سال اعتبار دارد. بر اساس گزارش بلومبرگ به نقل از منابع آگاه، قرارداد مذکور شامل توافقی‌های بلندمدت با فولادسازان چینی عضو CMRG است.

کومبا پیش‌تر تایید کرده بود که با CMRG به توافق رسیده، اما درباره مدت قرارداد، فرمول قیمت‌گذاری و حجم محموله‌های تحت قرارداد توضیحی نداده بود.

این شرکت در جریان ارائه نتایج نیمه نخست سال در ماه جولای اعلام کرد که این توافق، قراردادهای بلندمدت موجود با فولادسازان چینی را که تحت نمایندگی CMRG قرار دارند، پوشش می‌دهد.

با این حال، طبق اعلام کومبا، تنها بخش کوچکی از کل فروش این شرکت به چین تحت پوشش این توافق قرار دارد و محموله‌های باقی‌مانده همچنان از طریق قراردادهای بلندمدت با مشتریان فعلی و همچنین بازار نقدی به فروش می‌رسد. چین در نیمه نخست ۲۰۲۶ حدود ۵۳ درصد از صادرات کومبا را به خود اختصاص داد و بزرگ‌ترین بازار این شرکت بود.

این قرارداد، سنگ آهن تولیدی معادن سیش و کولوملا را شامل می‌شود. آنگلوآمریکن مالک ۶۹,۷ درصد کومباست؛ شرکتی که بزرگ‌ترین تولیدکننده سنگ آهن آفریقا محسوب می‌شود.

افزایش نفوذ چین بر خرید سنگ آهن

گروه منابع معدنی چین در سال ۲۰۲۲ توسط دولت ایجاد شد تا خرید سنگ آهن موردنیاز صنعت فولاد این کشور را یکپارچه کند و قدرت چانه‌زنی چین در برابر غول‌های معدنی جهان را افزایش دهد. چین بیش از نیمی از فولاد جهان را تولید می‌کند و حدود ۷۵ درصد تجارت سنگ آهن از طریق دریا را به خود اختصاص می‌دهد. با این حال، شرکت‌های معدنی طی سال‌های گذشته همچنان نفوذ قابل توجهی بر شرایط قراردادها و قیمت‌های مرجع داشته‌اند.

پیش از ایجاد CMRG، پراکندگی صنعت فولاد چین باعث می‌شد فولادسازان و کارخانه‌ها به‌طور جداگانه با شرکت‌های معدنی مذاکره کنند. این وضعیت با وجود سهم بسیار بالای چین از تقاضای جهانی، قدرت خرید جمعی این کشور را کاهش می‌داد.

گروه CMRG تلاش می‌کند این شرایط را تغییر دهد؛ به این شکل که از طرف فولادسازان مذاکره کند، خریده‌ها را از طریق یک سیستم متمرکز هدایت کند و شاخص‌های قیمتی را توسعه دهد که بازتاب بیشتری از معاملات واقعی داخل چین داشته باشد. برآوردهای صنعتی نشان می‌دهد، این نهاد دولتی اکنون بیش از ۶۰ درصد واردات سنگ آهن چین را مدیریت می‌کند.

همچنین گروه CMRG از برخی معامله‌گران چینی مواد اولیه خواسته است محموله‌های سنگ آهن را از طریق پلتفرم آنلاین این نهاد خریداری کنند. افزایش حجم معاملات در این پلتفرم می‌تواند اطلاعات بیشتری درباره قیمت‌ها در اختیار CMRG قرار دهد و نفوذ آن را بر معاملات فیزیکی افزایش دهد. این رویکرد پیش از این نیز باعث اختلاف با بزرگ‌ترین تامین‌کنندگان سنگ آهن جهان شده است.

چین در جریان اختلاف چندماهه با BHP بر سر قیمت‌گذاری و شرایط عرضه، خرید برخی محموله‌های این شرکت را محدود کرد. این محدودیت‌ها پس از آنکه BHP در ماه آوریل با CMRG به توافق رسید، به تدریج لغو شد.

همچنین CMRG خرید برخی محصولات فورسکیو استرالیا را محدود کرده و از شماری از فولادسازان چینی خواسته بود مذاکرات تأمین منابع با ریوتینتو را متوقف کنند.

توافق کومبا با CMRG بدون درگیری طولانی و علنی، به این شرکت اجازه داده است دسترسی خود به مهم‌ترین بازار صادراتی‌اش را حفظ کند؛ آن هم در شرایطی که چین فشار بیشتری بر تولیدکنندگان بزرگ استرالیایی وارد می‌کند.

سنگ آهن باکیفیت؛ مزیت کومبا در مذاکرات

قدرت چانه‌زنی کومبا تا حد زیادی به کیفیت سنگ آهن تولیدی در معادن سیش و کولوملا وابسته است. محصولات این شرکت به‌طور متوسط حدود ۶۴ درصد آهن دارد و از میزان ناخالصی پایینی برخوردار است. سنگ آهن با عیار بالاتر به فولادسازان اجازه می‌دهد با تولید ضایعات کمتر و انتشار آلاینده‌های پایین‌تر، فولاد بیشتری تولید کنند.

کومبا در نیمه نخست ۲۰۲۶ به‌طور متوسط ۹۰ دلار به ازای هر تن مرطوب از صادرات خود درآمد کسب کرد که حدود ۸ درصد بالاتر از قیمت مرجع مشابه بود. کومبا انتظار دارد در سال ۲۰۲۶ بین ۳۱ تا ۳۳ میلیون تن سنگ آهن تولید و بین ۳۵ تا ۳۷ میلیون تن به فروش برساند؛ این رقم فروش شامل محموله‌هایی از موجودی انبارهای قبلی نیز می‌شود.

با این حال، عملکرد شرکت همچنان به وضعیت مجموعه **Transnet**، شرکت دولتی مسئول حمل و نقل ریلی و بنادر آفریقای جنوبی، وابسته است. خروج قطار از ریل، کمبود تجهیزات، سرقت کابل و مشکلات تعمیر و نگهداری طی سال‌های گذشته، ظرفیت انتقال سنگ آهن به پایانه صادراتی **Saldanha Bay** را محدود کرده است.

اگرچه عملکرد شبکه ریلی نشانه‌هایی از بهبود نشان داده، اما کومبا همچنان حجم قابل توجهی سنگ آهن در معادن خود انباشته کرده و پیش‌بینی تولید و فروش را مشروط به عملکرد **Transnet** کرده است.

اهمیت روزافزون منابع آفریقایی برای چین

این قرارداد در شرایطی منعقد شده که چین به دنبال تنوع بخشی به منابع تامین سنگ آهن خود و کاهش وابستگی به استرالیا و برزیل است. شرکت‌های ریوتینتو، **BHP**، فورتسکیو و واله همچنان بر تجارت دریایی سنگ آهن تسلط دارند، اما مجموع سهم آنها از واردات سنگ آهن چین به پایین‌ترین سطح خود طی حدود یک دهه اخیر رسیده است. پروژه‌های آفریقایی بخش مهمی از راهبرد چین برای تنوع بخشی به منابع تامین محسوب می‌شوند. چین سرمایه‌گذاری سنگینی در پروژه سیمان‌دو گینه یکی از بزرگ‌ترین ذخایر توسعه نیافته سنگ آهن با عیار بالای جهان انجام داده است. انتظار می‌رود، صادرات سیمان‌دو با افزایش عرضه در بازار دریایی سنگ آهن، رقابت را بیشتر کند و وابستگی چین به تولیدکنندگان استرالیایی را کاهش دهد.

البته سیمان‌دو بیشتر سنگ آهن ریزدانه با عیار بالا تولید خواهد کرد، در حالی که بخش قابل توجهی از تولید کومبا را سنگ آهن دانه درشت تشکیل می‌دهد. سنگ آهن دانه درشت را می‌توان بدون فرآوری اضافی مورد نیاز برای سنگ آهن ریزدانه در کوره بلند استفاده کرد؛ بنابراین محصول آفریقای جنوبی جایگاه متفاوتی در بازار دارد.

برای آفریقای جنوبی، توافق با **CMRG** تا حدی اطمینان بیشتری برای صادرات ایجاد می‌کند؛ بویژه در صنعتی که هم با مشکلات لجستیکی داخلی و هم با ضعف تقاضای جهانی فولاد مواجه است.

با این حال، این توافق همزمان وابستگی کومبا به یک سیستم خرید متمرکز را افزایش می‌دهد؛ سیستمی که هدف اصلی آن انتقال بخشی از قدرت قیمت گذاری از شرکت‌های معدنی به خریداران چینی است.

در کوتاه مدت، این قرارداد تنها بخش کوچکی از فروش کومبا به چین را پوشش می‌دهد، اما اهمیت اصلی آن فراتر از حجم قرارداد است؛ بزرگ‌ترین تولیدکننده سنگ آهن آفریقا اکنون وارد ساختار خرید دولتی چین شده است؛ ساختاری که پکن از طریق آن در حال تغییر موازنه قدرت در بازار ۱۳۲ میلیارد دلاری سنگ آهن دریایی جهان است.

منبع: بیزینس اینسایدر

انجمن آهن و فولاد چین خواستار شد

استفاده از شاخص قیمت سنگ آهن مبتنی بر یوان به جای شاخص‌های دلاری

انجمن آهن و فولاد چین (CISA) - مهم‌ترین نهاد صنعت فولاد این کشور - خواستار استفاده گسترده‌تر از شاخص قیمت سنگ آهن بر مبنای یوان شد.

به گزارش گلوبال تایمز، این انجمن اعلام کرد: چنین شاخصی می‌تواند جایگزینی شفاف‌تر، عادلانه‌تر و واقع‌بینانه‌تر برای شاخص‌های قیمت‌گذاری مبتنی بر دلار باشد، از سفته‌بازی جلوگیری کند و قیمت‌ها را بهتر با واقعیت عرضه و تقاضا هماهنگ سازد. این انجمن در بیانیه‌ای که در حساب وی‌چت خود منتشر کرد، یادآور شد: زنجیره تامین سنگ آهن سال‌ها با نبود تعادل ساختاری مواجه است و در حالی که شرکت‌های بزرگ بین‌المللی استخراج سنگ آهن در بخش بالادستی سودهای کلانی کسب می‌کنند، فولادسازان چینی در بخش پایین‌دستی با فشارهای فزاینده و سودآوری پایین روبه‌رو هستند.

این انجمن معتقد است، شاخص‌های دلاری سال‌ها بر پایه معاملات تعداد محدودی از شرکت‌های بزرگ معدنی بین‌المللی شکل گرفته، در حالی که چین با در اختیار داشتن بزرگ‌ترین بازار نقدی سنگ آهن، قادر به ارائه قیمت‌هایی است که بازتاب دقیق‌تری از عرضه و تقاضای واقعی بازار باشد. به گفته انجمن آهن و فولاد چین، ظرفیت بالای بازار این کشور برای جذب محصولات و ایجاد ثبات، چشم‌انداز مطمئن‌تری برای شرکت‌های معدنی جهانی فراهم و آنها را به سرمایه‌گذاری بلندمدت در اکتشاف و توسعه معادن تشویق کرده است. در نتیجه، ثبات و بزرگی بازار چین به افزایش ظرفیت تولید جهانی سنگ آهن کمک کرده است.

این انجمن اعلام کرد: تنوع‌بخشی به منابع تامین سنگ آهن در حال افزایش است. در سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاری در پروژه‌های معدنی در مناطق مختلف جهان بویژه در غرب آفریقا سرعت گرفته و این پروژه‌ها به تدریج وارد مرحله تولید شده است. این روند موجب بهبود توزیع منابع، افزایش تاب‌آوری بازار، تقویت رقابت سالم و کاهش هزینه‌ها و ریسک‌ها در کل زنجیره تامین خواهد شد که در نهایت به نفع فولادسازان است. علاوه بر این، پیش‌بینی می‌شود تقاضا در اقتصادهای آسه‌آن به حالت عادی بازگردد. پس از یک رشد قوی در سال ۲۰۲۵، انتظار می‌رود، رشد در این منطقه به طور موقت با کاهش فعالیت ذخیره‌سازی کاهش یابد. با این حال، چشم‌انداز سال ۲۰۲۷ قوی‌تر است و پیش‌بینی می‌شود رشد به ۵,۱ درصد افزایش یابد. این افزایش مجدد با شتاب پایدار در کشورهای در حال توسعه آسیا و آفریقا و همچنین بهبود پیش‌بینی‌شده در خاورمیانه، تقویت خواهد شد.

منبع: گلوبال تایمز

مقاومت خریداران چینی سنگ آهن و لحن مسالمت آمیز شرکت استرالیایی

«اندرو فارست» بنیان‌گذار و رئیس هیات مدیره شرکت فورتسکیو در رویدادی در شهر پرت استرالیا تاکید کرد: چین و استرالیا باید «همواره منصفانه مذاکره کنند». این اظهارات در شرایطی مطرح شد که فورتسکیو-چهارمین تولیدکننده بزرگ سنگ آهن جهان- در حال مذاکره با بزرگ‌ترین مشتری خود بر سر قراردادهای سالانه تامین سنگ آهن است.

شرکت‌های بزرگ معدنی جهان طی یک سال گذشته در مذاکرات سالانه فروش سنگ آهن با گروه منابع معدنی چین (CMRG) با مقاومت فزاینده‌ای روبه‌رو شده‌اند. این شرکت دولتی در تلاش است شرایط بهتری را برای فولادسازان چینی فراهم کند. از جمله اقدامات CMRG، محدود کردن شبکه گسترده فولادسازان چین از خرید برخی محصولات سنگ آهن شرکت‌های معدنی در طول مذاکرات بوده است.

فارست گفت: تجارت دوجانبه از اشتغال، کسب و کارها و خدمات عمومی استرالیا حمایت و تأمین مطمئن و پایدار سنگ آهن مورد نیاز چین را فراهم کرده است؛ سنگ آهنی که نقش مهمی در رشد بی‌سابقه صنعتی و تاریخی این کشور داشته است. استرالیا بزرگ‌ترین تولیدکننده سنگ آهن جهان است و حدود ۵۳ درصد از عرضه جهانی این ماده معدنی را در اختیار دارد. دولت این کشور پیش‌بینی کرده که درآمد حاصل از صادرات سنگ آهن در سال مالی ۲۰۲۷-۲۰۲۶ از ۱۱۷ میلیارد دلار استرالیا در سال گذشته به ۱۰۸ میلیارد دلار استرالیا (حدود ۷۵٫۶ میلیارد دلار آمریکا) کاهش یابد؛ موضوعی که به افزایش عرضه جهانی سنگ آهن نسبت داده می‌شود. فارست اضافه کرد: «چراغ درخشان همکاری» باید استرالیا، چین و همچنین گابن، جایی که فورتسکیو در حال توسعه پروژه‌های جدید سنگ آهن است را به سمت رشد مشترک سوق دهد. وی افزود: «بیباید همیشه منصفانه مذاکره کنیم... مشارکت‌های واقعی بر پایه همکاری برای آینده شکل می‌گیرند. گروه CMRG به کارخانه‌های فولاد چین اعلام کرده بود که از پانزدهم جولای نباید محصول Super Special Fines (SSF) شرکت فورتسکیو را که در بنادر چین دپو شده است، تحویل بگیرند.

واردات سنگ آهن چین در حال افزایش است

تحلیلگران می‌گویند، واردات سنگ آهن چین در سال ۲۰۲۶ برای سومین سال متوالی افزایش خواهد یافت، زیرا فولادسازان برای جبران کاهش عیار آهن، خرید بیشتری انجام می‌دهند و پروژه سیمان‌دو گینه، عرضه را افزایش می‌دهد. بر این اساس برآوردها، واردات بزرگ‌ترین مصرف‌کننده سنگ آهن احتمالاً تا ۴ درصد افزایش یابد و به رکورد بیش از ۱٫۳ میلیارد تن برسد.

«سوشمیتا وزیرانی» تحلیلگر ارشد کیپلر گفت: داستان واردات بیش از تقاضا، ناشی از افزایش تولید سیمان‌دو و ضعف استخراج داخلی است. شرکت «ریوتینتو» از فروش سنگ آهن در سه‌ماهه دوم خبر داد که از میانگین برآورد تحلیلگران فراتر رفت. شرکت BHP در سال مالی منتهی به ژوئن، رکورد تولید سنگ آهن را ثبت کرد و والۀ از افزایش تولید سنگ آهن در سه‌ماهه دوم امسال خبر داد.

«فلورانس سان» تحلیلگر مک کواری نیز اظهار کرد: پروژه سیمان‌دو در غرب آفریقا احتمالا امسال تقریباً ۱۸ میلیون تن سنگ آهن به عرضه دریایی اضافه خواهد کرد و این رقم در سال آینده به ۴۵ تا ۴۸ میلیون تن خواهد رسید.

داده‌های شرکت مشاوره‌ای «استیل‌هوم» نشان می‌دهد که واردات سنگ آهن چین در نیمه نخست سال ۶,۳ درصد افزایش یافته و ذخایر بندری را که تا ۱۷ جولای به ۱۵۶,۶ میلیون تن رسیده بود، تقریباً ۲۰ درصد افزایش داده است.

یکی از دلایل این افزایش، تلاش برای جبران کاهش محتوای آهن ناشی از فرسودگی معادن است. «دیوید کاجوت» مدیر تحقیقات وود مکنزی گفت: موجودی اصلی بنادر می‌تواند صرفاً بر اساس تن فیزیکی و نه بر اساس واحد آهن بیش از حد نشان داده شود.

وود مکنزی انتظار دارد که تولید فولاد خام چین امسال ۲,۹ درصد کاهش یابد، در حالی که کپلر این کاهش را ۳,۶ درصد پیش‌بینی کرده است. تحلیلگران می‌گویند، قیمت سنگ آهن احتمالاً بر این اساس روند نزولی خواهد داشت، البته با سرعتی کمتر از آنچه که قبلاً به دلیل مازاد عرضه تصور می‌کردند.

«مک کواری» میانگین سالانه قیمت معیار آهن با عیار ۶۲ درصد را برای امسال ۱۰۳ دلار در هر تن و برای سال آینده ۹۷ دلار پیش‌بینی کرده است. داده‌های استیل‌هوم نشان می‌دهد که قیمت‌ها در نیمه نخست ۲۰۲۶ به طور متوسط ۱۰۴ دلار بوده است.

تولید سنگ آهن چین در نیمه نخست امسال ۷ درصد کاهش یافت

تولید سنگ آهن چین در نیمه نخست ۲۰۲۶ با کاهش ۷ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل به ۴۶۶,۹ میلیون تن رسید.

روند افت تولید در ماه ژوئن شدت بیشتری گرفت؛ به طوری که تولید این ماه با ۱۹,۸ درصد کاهش به ۷۰,۴ میلیون تن رسید که پایین‌ترین میزان تولید ماهانه محسوب می‌شود.

آمار این گزارش را MySteel به نقل از اداره آمار چین منتشر کرده است. واردات سنگ آهن چین با توجه به کاهش تولید داخلی و نیاز کارخانه‌های فولادسازی به تکمیل موجودی مواد اولیه، رشد قابل توجهی داشته است.

چین که حدود ۷۵ درصد واردات دریایی سنگ آهن جهان را به خود اختصاص می‌دهد در نیمه نخست امسال ۶,۳ درصد بیشتر از مدت مشابه سال قبل سنگ آهن وارد کرد و حجم واردات آن به ۶۲۸,۹ میلیون تن رسید.

همچنین واردات ماه ژوئن با ۶,۴ درصد افزایش سالانه به ۱۱۲,۷ میلیون تن رسید که بالاترین سطح در شش ماه گذشته بود. این افزایش واردات همزمان با کاهش تدریجی ذخایر سنگ آهن بنادر چین رخ داده است. بر اساس داده‌های SteelHome، موجودی سنگ آهن بنادر به ۱۵۶,۶ میلیون تن کاهش یافته، در حالی که این رقم در ماه مارس به رکورد ۱۶۶,۹ میلیون تن رسیده بود.

با این حال، سطح کنونی ذخایر همچنان ۱۹,۶ درصد بالاتر از مدت مشابه سال گذشته است. عامل دیگری که واردات را تقویت کرده، کاهش قیمت سنگ آهن به دلیل عرضه بالای صادرکنندگان بزرگ از جمله استرالیا، برزیل و همچنین ورود عرضه‌های جدید از گینه بوده است.

خودروهای برقی و زیرساخت‌های هوش مصنوعی نیاز به مصرف مس را تقویت می‌کند.

افزایش نقش مس در سودآوری این دو شرکت تنها ناشی از رشد تولید نیست، بلکه رشد قابل توجه قیمت مس نیز نقش مهمی داشته است.

تجارت دریایی سنگ آهن در نیمه نخست ۲۰۲۶

شرکت کارگزاری کشتیرانی «بانچرو کاستا» اعلام کرد: نیمه نخست سال ۲۰۲۶ دوره مثبت دیگری برای تجارت دریایی سنگ آهن در جهان بود. بر اساس داده‌های ردیابی کشتی‌ها از سوی AKS Marine، میزان بارگیری جهانی سنگ آهن در بازه زمانی ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۶ با رشدی ۱,۹ درصدی نسبت به سال قبل به ۸۳۶,۷ میلیون تن رسید.

این رشد در ادامه افزایشی بوده که در کل سال ۲۰۲۵ محقق شده است. صادرات استرالیا در دوره ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۶ با رشدی ۲,۶ درصدی به ۴۷۲,۱ میلیون تن رسید. صادرات برزیل نیز در همین دوره با ۱,۴ درصد افزایش به ۱۸۲ میلیون تن افزایش یافت.

صادرات کانادا با کاهش ۱۴ درصدی به ۲۵,۲ میلیون تن رسید، در حالی که حجم صادرات آفریقای جنوبی با رشدی ۰,۶ درصدی به ۲۶,۶ میلیون تن افزایش یافت. صادرات هند نیز در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ با رشدی ۴,۲ درصدی به ۱۵,۳ میلیون تن رسید.

تقاضا برای واردات سنگ آهن چین همچنان قوی بود؛ به‌طوری که واردات سنگ آهن این کشور در این دوره با رشد ۶,۱ درصدی به ۶۳۸,۴ میلیون تن افزایش یافت. واردات ژاپن با کاهش ۵,۸ درصدی به ۴۵,۱ میلیون تن رسید و واردات اتحادیه اروپا نیز با افتی ۶,۶ درصدی به ۳۳,۳ میلیون تن کاهش یافت.

غول‌های سنگ آهنی در حال تبدیل شدن

به بازیگران اصلی بازار مس هستند

«کلاید راسل» ستون نویس رویترز در گزارشی نوشت: «شرکت‌های BHP و ریوتینتو که سال‌ها به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکنندگان سنگ آهن جهان شناخته می‌شوند، اکنون بیش از هر زمان دیگری سودآوری خود را از مس به دست می‌آورند؛ تغییری که می‌تواند هویت این شرکت‌ها را از بازیگران صنعت فولاد به رهبران بازار فلزات موردنیاز در پروسه گذار انرژی تغییر دهد.»

نتایج مالی اخیر نشان می‌دهد که مس به موتور اصلی رشد سود این دو شرکت تبدیل شده است.

ریوتینتو اعلام کرد: سود پایه این شرکت در نیمه نخست ۲۰۲۶ با ۴۳ درصد افزایش به ۶,۸۵ میلیارد دلار رسیده که بالاترین سطح در چهار سال اخیر است. نکته قابل توجه اینکه برای نخستین بار، عملکرد بخش‌های غیرمرتبط با سنگ آهن — که مهم‌ترین آن مس است — از بخش سنگ آهن پیشی گرفت.

در دو دهه گذشته، ریوتینتو و BHP با اتکا به رونق صنعتی چین، سرمایه‌گذاری عظیمی در معادن سنگ آهن ایالت استرالیای غربی انجام دادند؛ دوره‌ای که تولید فولاد چین به حدود یک میلیارد تن در سال رسید و بیش از نیمی از تولید جهانی را تشکیل داد.

هم اکنون شرایط در حال تغییر است. تولید فولاد چین روند کاهشی پیدا کرده و هم‌زمان عرضه جهانی سنگ آهن با ورود پروژه‌های جدید، بویژه معادن تحت مالکیت چین در گینه در حال افزایش است. البته ریوتینتو نیز یکی از شرکای پروژه عظیم سیمان‌دو با ظرفیت سالانه ۱۲۰ میلیون تن است. نتایج شش‌ماهه BHP که در فوریه منتشر شد نیز روند مشابهی را نشان داد. برای نخستین بار، مس به بزرگ‌ترین منبع سودآوری این شرکت تبدیل شد.

سود عملیاتی بخش مس (به‌همراه محصولات جانبی مانند طلا) شرکت BHP به ۷,۹۵ میلیارد دلار رسید، در حالی که سود بخش سنگ آهن ۷,۵ میلیارد دلار بود. در مجموع بخش مس ۵۱ درصد از سود عملیاتی پایه گروه را به خود اختصاص داد.

از دیدگاه بلندمدت نیز چشم‌انداز مس جذاب‌تر از سنگ آهن ارزیابی می‌شود. افزایش تقاضا برای برق‌رسانی، انرژی‌های تجدیدپذیر،

ریوتینتو یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های معدنی جهان است که در حوزه‌های مختلف معدنی فعالیت می‌کند. هرچند درآمد این شرکت سال‌ها از فروش سنگ آهن به چین تأمین می‌شد، اما با رشد تقاضا برای فلزات موردنیاز برای فناوری‌های نوین، مس، آلومینیوم و لیتیوم اهمیت بیشتری در سبد درآمدی آن پیدا کرده است.

در نیمه نخست سال، فعالیت‌های مرتبط با مس، آلومینیوم و لیتیوم حدود ۵۷ درصد سود پیش از کسر بهره، مالیات، استهلاک و کاهش ارزش شرکت را تشکیل داد؛ در مقابل، سود بخش سنگ آهن کاهش یافت که ناشی از مشکلات عملیاتی در واحد کانادایی شرکت بود. تروت گفت: رفع این مشکلات زمان‌بر خواهد بود.

«جیمز ردفرن» تحلیلگر مؤسسه RBC Capital Markets گفت: جریان نقد آزاد شرکت به مراتب بهتر از انتظار بازار بوده است. همچنین بدهی خالص شرکت با ۱۴ میلیارد دلار، حدود ۸ درصد کمتر از برآورد تحلیلگران بود.

به گفته مدیرعامل ریو، بازار سنگ آهن نیز با وجود بلوغ اقتصاد چین و کاهش سرعت رشد تقاضا، همچنان از استحکام مناسبی برخوردار است. ریوتینتو اوایل امسال چندین هفته با شرکت گلنکور درباره احتمال ادغام مذاکره کرد، اما دو طرف در نهایت به توافق نرسیدند.

«واله» بنیه بازار سنگ آهن را همچنان قوی می‌داند

شرکت واله، یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان سنگ آهن جهان اعلام کرد که با وجود کاهش قابل توجه قیمت سنگ آهن چین، عوامل بنیادین این بازار همچنان قوی و پایدار هستند.

«روجر یو نوگویرا» معاون بازرگانی و توسعه واله در گفت‌وگو با تحلیلگران اظهار کرد: وضعیت بازار چین «متعادل‌تر از آن چیزی است که شاخص‌های داخلی این کشور نشان می‌دهند».

به گفته او، تقاضا برای سنگ آهن در خارج از چین نیز در حال بهبود است.

واله که به دلیل هزینه تولید پایین و تولید سنگ آهن با عیار بالا از مزیت رقابتی برخوردار است، اعلام کرد: اگر قیمت‌ها بیش از این کاهش یابد، بخش قابل توجهی از تولیدکنندگان پرهزینه و کم‌بازده در جهان ناچار به خروج از بازار خواهند شد.

حجم واردات کره جنوبی تقریباً ثابت ماند و با کاهش ناچیز (۰,۳ درصد) به ۳۶,۱ میلیون تن رسید. همچنین واردات مالزی با رشدی ۲,۶ درصدی به ۱۲,۴ میلیون تن افزایش یافت.

مس و آلومینیوم درآمد ریوتینتو را متحول کرد

شرکت ریوتینتو در گزارش عملکرد نیمه نخست امسال اعلام کرد: سود پایه این شرکت نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴۳ درصد افزایش یافته است؛ موضوعی که به گفته مدیران شرکت نشان می‌دهد، برنامه کاهش هزینه‌ها و واگذاری دارایی‌های غیرضروری که از سال گذشته آغاز شده، اکنون به نتیجه رسیده است.

افزایش قیمت کالاهای معدنی و ۸۷۰ میلیون دلار منافع ناشی از بهبود بهره‌وری، سود پایه شرکت را در شش ماهه منتهی به پایان ژوئن به ۶,۹ میلیارد دلار رساند. همچنین جریان نقدی آزاد با رشد ۷۵ درصدی نسبت به سال قبل به ۳,۸ میلیارد دلار افزایش یافت. «سایمون تروت» مدیرعامل ریوتینتو که سال گذشته به این سمت منصوب شد، گفت: عملکرد «بسیار قدرتمند» نیمه نخست سال نتیجه وعده‌ای است که در دسامبر گذشته برای بازنگری در ساختار هزینه‌ها و ارتقای کارایی عملیاتی شرکت داده بود.

ریو تینتو انتظار دارد، صرفه‌جویی حاصل از این برنامه تا پایان سال به ۱,۸ میلیارد دلار برسد و به گفته تروت در سال‌های آینده نیز ظرفیت بیشتری برای کاهش هزینه‌ها وجود دارد.

تروت در گفت‌وگو با فایننشال تایمز تأکید کرد: شرکت مراقب است که کاهش هزینه‌ها بیش از حد عمیق نباشد؛ چراکه تجربه برنامه‌های گذشته از جمله کاهش شدید سرمایه‌گذاری در دوران مدیریت قبلی حدود یک دهه قبل، نشان داده است که صرفه‌جویی افراطی می‌تواند پیامدهای منفی به همراه داشته باشد.

کاهش ۲,۴ درصدی تولید سنگ آهن آنکلو آمریکن

شرکت بریتانیایی آنکلو آمریکن نتایج تولید خود در سه ماهه دوم و نیمه نخست سال ۲۰۲۶ را منتشر کرد. تولید سنگ آهن شرکت در نیمه نخست امسال به ۳۰,۶ میلیون تن رسید که نسبت به مدت مشابه پارسال ۲,۴ درصد کاهش یافت.

تولید سنگ آهن آنکلو آمریکن در سه ماهه دوم، ۱۵,۴ میلیون تن بود که گرچه نسبت به مدت مشابه سال قبل ۳,۴ درصد کاهش داشت، اما در مقایسه با سه ماهه نخست امسال ۱,۲ درصد افزایش یافت. به گزارش استیل اوربیس، فروش سنگ آهن شرکت در نیمه نخست سال با ۱,۹ درصد رشد نسبت به سال گذشته به ۳۱,۶ میلیون تن رسید. همچنین فروش در سه ماهه دوم با ۱,۸ درصد افزایش سالانه به ۱۶,۷ میلیون تن رسید. در آفریقای جنوبی، تولید معدن Kumba در نیمه نخست سال با ۳ درصد کاهش به ۱۷,۷ میلیون تن رسید. فروش این معدن در سه ماهه دوم نیز با ۳,۶ درصد افت نسبت به سال قبل به ۹,۴ میلیون تن کاهش یافت.

تولید سنگ آهن Kumba در سه ماهه دوم به ۸,۸ میلیون تن رسید که ۴,۴ درصد کمتر از مدت مشابه سال گذشته بود. دلیل اصلی این کاهش، افت تولید در معدن Kolomela به دلیل انجام عملیات فنی برنامه ریزی شده در کارخانه تغلیظ بود؛ تعمیراتی که همزمان با عملیات تعمیر و نگهداری در شبکه ریلی انجام شد. در سه ماهه دوم، تولید معدن Sishen به ۶,۴۵ میلیون تن و تولید معدن Kolomela به ۲,۴ میلیون تن رسید.

آنکلو آمریکن، پیش‌بینی تولید سالانه سنگ آهن برای سال ۲۰۲۶ را بدون تغییر حفظ کرد و همچنان انتظار دارد، تولید شرکت در محدوده ۵۵ تا ۵۹ میلیون تن قرار گیرد.

رکوردشکنی پیلبارا در تجارت سنگ آهن

مجموعه بنادر پیلبارا در استرالیا سال مالی ۲۰۲۶-۲۰۲۵ را برای نخستین بار با جابه‌جایی بیش از ۸۰۰ میلیون تن کالا رکوردشکنی کرد و جایگاه خود را به عنوان بزرگ‌ترین بندر صادرات فله در جهان تقویت کرد.

صادرات سنگ آهن در تمام بنادر پیلبارا با ۴ درصد افزایش به حدود ۷۶۰ میلیون تن رسید. همچنین توان عملیاتی LNG به ۲۶ میلیون تن و نمک به ۵,۳ میلیون تن رسید.

این موارد نشان‌دهنده بزرگ‌ترین افزایش تجارت سالانه بنادر پیلبارا طی سال‌های اخیر است و ارزش صادرات آن حدود ۱۵۰ میلیارد دلار برآورد می‌شود. بندر هادلند (یکی از بنادر پیلبارا)، دوباره بیشترین سهم از توان عملیاتی این بنادر را به خود اختصاص داد.

رشد یک درصدی تولید سنگ آهن واله در فصل دوم

شرکت برزیلی واله گزارش عملکرد سه ماهه دوم سال ۲۰۲۶ خود را منتشر کرد. بر اساس این گزارش، تولید سنگ آهن این شرکت به ۸۴,۳ میلیون تن رسید که نسبت به مدت مشابه پارسال یک درصد (معادل ۷۰۰ هزار تن) افزایش نشان می‌دهد.

از این میزان، ۷۶ میلیون تن مربوط به سنگ آهن استخراج‌شده توسط خود واله بوده است. در مقابل، تولید گندله در این دوره با ۷ درصد کاهش نسبت به سال گذشته به ۷,۳ میلیون تن رسید. علت اصلی این کاهش، توقف موقت فعالیت تأسیسات واله در عمان طی مدتی از سه ماهه دوم اعلام شده است.

در همین حال، فروش کل سنگ آهن شرکت با رشد ۳ درصدی (معادل ۲,۴ میلیون تن) به ۷۹,۷ میلیون تن رسید که ناشی از افزایش تولید و همچنین فروش بخشی از موجودی انبارها بود.

از نظر قیمت، میانگین قیمت فروش سنگ آهن فاین در سه ماهه دوم با ۱۱,۶ درصد افزایش به ۹۵ دلار به ازای هر تن رسید. همچنین میانگین قیمت فروش گندله با رشد ۲,۲ درصدی به ۱۳۷ دلار به ازای هر تن افزایش یافت. واله پیش‌بینی تولید خود برای سال ۲۰۲۶ را بدون تغییر حفظ کرده است. بر این اساس، تولید سالانه سنگ آهن این شرکت همچنان در محدوده ۳۳۵ تا ۳۴۵ میلیون تن و تولید گندله در محدوده ۳۰ تا ۳۴ میلیون تن برآورد می‌شود.

واله در سال ۲۰۲۵ نیز تولید سنگ آهن خود را با ۲,۶ درصد رشد نسبت به سال قبل به ۳۳۶ میلیون تن رساند که بیشترین میزان تولید سالانه این شرکت از سال ۲۰۱۸ بود.

راهکار حفظ سودآوری و جلوگیری از کاهش جذابیت صنعت فولاد ایران

چهارمین سمینار تحلیلی اندیشکده فولاد و صنایع معدنی ایران با محوریت «چالش انرژی و پایداری تولید» ۴ مردادماه ۱۴۰۵ برگزار شد.

اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات در حاشیه سمینار اندیشکده فولاد و صنایع معدنی، با اشاره به کاهش چشمگیر سودآوری صنعت فولاد اظهار کرد: حاشیه سود این صنعت از حدود ۳۶ درصد در سال ۱۴۰۰ به حدود ۱۲ درصد در سال ۱۴۰۴ رسیده که بخشی از این افت، ناشی از افزایش قیمت حامل‌های انرژی است. وی افزود: اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، حداکثر تا سه سال آینده قیمت حامل‌های انرژی در ایران به سطح قیمت‌های جهانی نزدیک خواهد شد. در چنین شرایطی، تنها راه حفظ سودآوری و جلوگیری از کاهش جذابیت صنعت برای سرمایه‌گذاران، جایگزینی فناوری‌های جدید و سرمایه‌گذاری در تکنیک‌های روز است؛ اقدامی که باید از هم‌اکنون آغاز شود. اگر صنعت فولاد با همین مدل پیش برود، سهم بازار را از دست می‌دهد، امروز با نرخ تسعیر ارز است که بازار را مدیریت می‌کنیم و اگر این امر از دست برود، امکان کنترل بازار وجود ندارد. بهره‌وری در تعریف علمی به معنی کاهش قیمت تمام شده با استفاده از تکنیک‌های جدید است.

ناترازی انرژی، پایداری و توسعه صنعت فولاد را تهدید می‌کند

رئیس هیات عامل ایمیدرو هم گفت: امروز اولویت‌های اصلی صنعت فولاد از بین رفته و سیاست‌های ناتراز در حوزه انرژی، این صنعت را تهدید می‌کند. مشکلات جدی مواجه کرده است. به گفته محمدمسعود سمیعی‌نژاد، زمانی که سود فعالیت صنعتی از سود بانکی کمتر باشد، آن صنعت عملاً در مسیر ورشکستگی قرار می‌گیرد.

وی افزود: اگر بخواهیم مشکلات انرژی کشور را از محل محدود کردن صنعت برطرف کنیم، اهداف مهمی همچون توسعه صنعتی، اشتغال زایی و ارزآوری را از دست خواهیم داد.

وی تصریح کرد: وظیفه تامین انرژی با صنعت نیست، وزارت صمت تصمیم دارد بورس انرژی را از صنعت جدا کند و سیاست‌های ناترازی انرژی را با هماهنگی با وزارت نیرو حل کند، ضمن اینکه ایجاد ظرفیت تولید جدید در صنعت فولاد دیگر ممکن نیست و توسعه ظرفیت از رشد بازار پیشی گرفته و جذابیت سرمایه‌گذاری در زنجیره فولاد به شدت کاهش یافته است.

انرژی برای صنعت فولاد ایران مانند اکسیژن برای حفظ حیات است

بهرام سبحانی، رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران هم در این سمینار گفت: انرژی برای صنعت فولاد ایران مانند اکسیژن برای حفظ حیات است و نبود انرژی به معنای توقف به کار زنجیره است.

وی افزود: در موضوع انرژی دو بحث کمبود انرژی و بی انصافی در توزیع انرژی مطرح است، وقتی برق و گاز صنعت فولاد قطع می‌شود در واقع برق صنعتی قطع می‌شود که بیشترین سهم را در تولید و اشتغال کشور دارد.

سبحانی تاکید کرد: ارزآوری صنعت فولاد پس از پتروشیمی حرف اول را می‌زند در این شرایط صنعت فولاد تنها ۶۰۰۰ مگاوات برق مصرف می‌کند و تنها ۵۰ درصد مصرف آن به شبکه سراسری وابسته است.

وی ادامه داد: میان مصرف کنندگان و تولیدکنندگان بی اعتمادی به وجود آمده است، هیچ کنترلی بر عملکرد بورس انرژی وجود ندارد و این به ایجاد یک رقابت نابرابر انجامیده است.

رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد اظهار کرد: ایران با ۳۲ میلیون تن تولید سالانه رتبه دهم تولید جهانی را داشت که در پی حمله دشمن، ویتنام جای ایران را گرفت، ۱۵ درصد از ارزش صادرات غیرنفتی کشور را فولاد به خود اختصاص داده است. حاشیه سود شرکت‌های بزرگ بورسی در صنعت فولاد به ۶ درصد کاهش یافته این رقم در سال ۱۳۹۹، ۳۳ درصد بود و این یک زنگ خطر جدی برای صنعت است.

سبحانی خاطرنشان کرد: بیش از ۱۸,۳ میلیارد دلار مجموع ارزش تولید از دست رفته صنعت بابت محدودیت‌های برق و گاز در پنج سال اخیر بوده است و با ادامه این روند تمام واحدهای فولادی متضرر می‌شوند، در حالی که در این شرایط باید با فولادسازان منطقه رقابت داشته باشند.

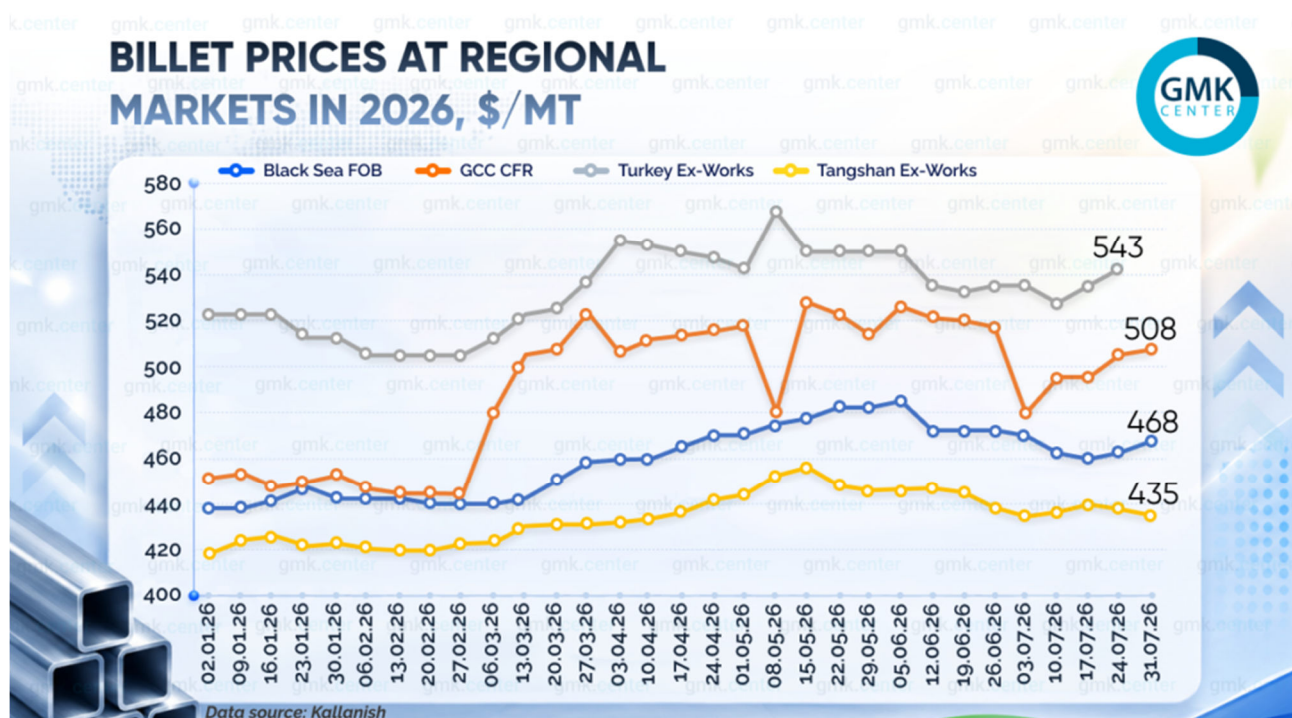
در موضوع گاز و برق باید پتروشیمی‌ها را از فولادی‌ها جدا کرد

احسان قاضی‌زاده‌هاشمی، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس در این نشست گفت: در مجلس اصلاح برنامه هفتم توسعه را مبتنی بر پیام رهبری در دستور کار داریم و قوانین نسبتاً مترقی هم در این راستا تصویب شده که نمونه آن بهره‌وری در مصرف انرژی است. وی افزود: برقی که از صنعت گرفته می‌شود به بخش خانگی اختصاص می‌یابد و تخصیص ۸۰ درصدی تولید برق و گاز کشور به بخش خانگی به صنعت و کشاورزی فشار می‌آورد، برای بهینه‌سازی مصرف، رویکرد سه گانه‌ای را اتخاذ کردیم که به نفع صنعت است، باید با یک تدبیر ریشه‌ای چالش‌های ناترازی انرژی را حل کنیم نه با تصمیمات مقطعی.

قاضی زاده هاشمی ادامه داد: در مجلس میان وزارت نفت و وزارت صمت کمیته مشترکی وجود دارد و نیاز است میان وزارت نیرو و وزارت صمت هم این کمیته شکل بگیرد، در گاز و برق باید پتروشیمی‌ها را از فولادی‌ها جدا کرد، برای پتروشیمی گاز خوراک است، اما برای فولاد نه!

بررسی بازارهای منطقه‌ای بیلت در جولای ۲۰۲۶

در بیشتر بازارهای منطقه‌ای، قیمت بیلت در ماه جولای حدود ۱۰ دلار در هر تن کاهش یافت. ترکیه استثنا بود؛ میانگین قیمت بیلت در این کشور با ۸ دلار افزایش به ۵۴۳ دلار در هر تن رسید.

ماه جولای در بازار جهانی بیلت مربعی با ادامه روند نزولی قیمت‌ها و کاهش فعالیت معاملات در تقریباً تمامی بازارهای منطقه‌ای آغاز شد. در اواسط ماه، با انتشار سیگنال‌های مثبت از چین، جو بازار اندکی بهبود یافت و قیمت‌ها تثبیت شد. خریداران بزرگ به دنبال منابع ارزان‌تر بودند.

در پایان ماه، وضعیت قیمت‌ها همچنان باثبات بود، هرچند بازار منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا همزمان با افزایش قیمت قراضه، نشانه‌هایی از بهبود نشان داد.

ترکیه

در بازار بیلت دریای سیاه، میانگین قیمت‌ها در ماه جولای ۵ دلار کاهش یافت و به ۴۶۸ دلار در هر تن فوب دریای سیاه رسید. علت اصلی این کاهش، ضعف تقاضا و ادامه اختلاف میان انتظارات خریداران و فروشندگان بود.

بیشتر عرضه‌کنندگان حاضر نیستند قیمت خود را به کمتر از ۴۷۰ دلار کاهش دهند و به دلیل ضعف تقاضا، مشکلات لجستیکی بنادر و رقابت هند و چین در بازار ترکیه از بازارهای صادراتی عقب‌نشینی کرده‌اند. قیمت بیلت هند و چین در ترکیه حدود ۵۰۵ تا ۵۲۰ دلار CFR است. برخی تولیدکنندگان ترجیح می‌دهند به جای صادرات، محصول خود را در بازار داخلی روسیه عرضه کنند. همزمان به دلیل تضعیف اندک روبل، رقابت‌پذیری صادرات روسیه افزایش یافته است.

هزینه بیمه در دریای سیاه نیز به ۱۰ تا ۱۵ دلار در هر تن افزایش یافته که باعث رشد شدید کرایه حمل از دریای سیاه به ترکیه شد؛ این هزینه از حدود ۲۰ دلار به ۳۰ تا ۳۵ دلار در هر تن رسید.

در مقابل، میانگین قیمت بیلت در ترکیه بر مبنای تحویل درب کارخانه در ماه جولای ۸ دلار افزایش یافت و به ۵۴۳ دلار در هر تن رسید. این افزایش به فروش محصولات شرکت **Kardemir** مربوط بود که در پایان ماه قیمت خود را ۱۰ دلار در هر تن افزایش داد. افزایش قیمت قراضه وارداتی، الزام استفاده از حداقل ۲۵ درصد مواد اولیه فولادی داخلی برای تولید محصولات فولادی صادراتی و همچنین شرایط پرداخت از عوامل افزایش تقاضا برای بیلت داخلی ترکیه بود. رقابت در بازار ترکیه تشدید شده است. قیمت بیلت هند به ۵۱۰ دلار **CFR** کاهش یافته و اکنون پایین‌تر از قیمت بیلت چین، یعنی ۵۱۵ تا ۵۲۰ دلار **CFR**، قرار دارد. صادرات هند نیز به دلیل کاهش تقاضای داخلی در فصل بارندگی‌های موسمی رونق گرفته است.

کشورهای آسه‌آن

در ماه جولای، قیمت بیلت مربعی چین و تولیدکنندگان منطقه‌ای، بویژه **Dexin Steel** اندونزی، کاهش متوسطی داشت. کاهش معاملات آتی میلگرد در بورس شانگهای و افت قیمت صادراتی چین در مقطعی موجب تحریک تقاضای نوردکاران در کشورهایی مانند فیلیپین و تایلند شد.

معاملات ارزان‌تر از محل موجودی انبار تجار انجام گرفت، در حالی که کارخانه‌های چینی به دلیل هزینه‌های بالای تولید، در برابر کاهش بیشتر قیمت مقاومت کردند. کاهش کرایه حمل به حدود ۱۷ تا ۲۰ دلار در هر تن در مسیرهای منتهی به مانیل نیز به کاهش قیمت‌های نهایی **CFR** کمک کرد.

چین

قیمت نقدی بیلت مربعی در تانگشان در ماه جولای در محدوده بین ۳۰۰۰ تا ۳۰۳۵ یوان در هر تن نوسان داشت. بازار تحت فشار کاهش قیمت معاملات آتی میلگرد قرار داشت. با این حال، هزینه بالای تولید و مقاومت فروشندگان در برابر کاهش قیمت به دلیل زیان‌ده شدن معاملات، مانع افت بیشتر قیمت شد. موجودی بیلت در بازار چین طی ماه به‌طور مستمر کاهش یافت، اما معامله‌گران همچنان محتاط بودند و از خریدهای سفته‌بازانه و ذخیره‌سازی گسترده خودداری کردند.

خلیج فارس

بر اساس داده‌های کالانیش، میانگین قیمت بیلت در کشورهای حوزه خلیج فارس در ماه جولای ۱۰ دلار کاهش یافت و به ۵۰۸ دلار **CFR** رسید. ضعف تقاضا برای محصولات نهایی، بویژه میلگرد در کنار عوامل لجستیکی، روند نزولی بازار را تشدید کرد. قیمت بیلت تولیدکنندگان منطقه‌ای از جمله عمان و عربستان برای تحویل به امارات از ۶۴۰ تا ۶۵۰ دلار در ابتدای ماه به ۶۳۰ تا ۶۴۰ دلار در پایان ماه کاهش یافت. بیلت عربستان نیز در بازار داخلی حدود ۶۰۳ تا ۶۰۵ دلار درب کارخانه معامله شد. در عربستان، قیمت داخلی بیلت به ۵۶۰ تا ۵۶۵ دلار کاهش یافت. در امارات، قدرت چانه‌زنی خریداران به دلیل تنوع منابع تأمین و ارائه تخفیف‌های منظم از سوی فروشندگان افزایش یافت. بازار خلیج فارس با مازاد عرضه بیلت وارداتی مواجه است. صف‌های طولانی برای پهلوگیری کشتی‌ها در بنادر فجیره، صحر و خلیفه که زمان انتظار آنها به چهار تا شش هفته می‌رسد، فروش تولیدکنندگان داخلی را محدود کرده است.

منبع: **GMK Center**